

РЕШЕНИЕ

№ 8900

гр. София, 05.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 23.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Иванка Александрова, като разгледа дело номер **143** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 231 от Закона за министерството на вътрешните, вр. с чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Г. Д. В. срещу Заповед №8121К-13038/16.12.2025г., издадена от Министъра на вътрешните работи, с която е прекратено служебното му правоотношение на основание чл.106, ал.1, т.6 от ЗДСл, тъй като служебното правоотношение е възникнало след като държавният служител е придобил и упражнил правото си на пенсия за осигурителен стаж и възраст.

Жалбоподателят твърди, че заповедта е незаконосъобразна и моли да се отмени. Оспорва се твърдението на Министъра на вътрешните работи, че жалбоподателят е придобил и упражнил правото си на пенсия за осигурителен стаж и възраст, считано от 16.12.2025г. Според жалбата, той е назначен на работа на 21.02.2000г., като до датата на връчване на заповедта за прекратяване не е напуснал МВР. Същият е държавен служител по ЗДСл след преобразуването на съществуващо служебно правоотношение по ЗМВР, в резултат на измененията на ЗМВР (ДВ, бр.81 от 14.10.2016г.), като служебното му правоотношение е преобразувано, а не е нововъзникнало, както се твърди в оспорената заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв. Б.. Поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски, съгласно представен договор за правна помощ.

Ответникът - Министърът на вътрешните работи чрез юрисконсулт Й. оспорва жалбата. Твърди, че оспореният акт е законосъобразен и издаден от компетентен орган, а жалбата е неоснователна. Подробни съображения развива в представени писмени бележки.

Съдът, като взе предвид становищата на страните, намира за установено следното:

С оспорената заповед на основание чл. 106, ал. 1, т. 6 и чл. 108 от Закона за държавния служител, във връзка с отправено предизвестие, връчено на 16.12.2025г. е прекратено, считано от 16.12.2025г. служебното правоотношение с Г. Д. В. - началник на отдел 02 „Мобилизационна готовност“ към дирекция „Отбранително-мобилизационна подготовка“ при Министерство на вътрешните работи, което служебно правоотношение е възникнало след като назначеният държавен служител е придобил и упражнил правото си на пенсия за осигурителен стаж и възраст. По делото е приложена Докладна записка от 29.11.2025г. от ВПД Директор на Дирекция „Отбранително – мобилизационна подготовка“, с която се предлага на Министъра на вътрешните работи на основание чл. 106, ал. 1, т. 6 от Закона за държавния служител да бъде прекратено служебното правоотношение на Г. Д. В., ЕГН [ЕГН] - началник на отдел 02 „Мобилизационна готовност“, тъй като е упражнил право на пенсия от 15.08.2015г.

Представена е Заповед №8121К-11159/15.12.2020г., с която на основание чл. 82, ал. 1 от Закона за държавния служител, във връзка с МЗ № 8121К- 10720/23.11.2020 г. за изменение на щат на дирекция „Отбранително-мобилизационна подготовка“ - МВР и заявление рег. № 11977р-1882/30.11.2020г. Г. Д. В. е преназначен от длъжност - началник на отдел 02 „Мобилизационна готовност, административно обслужване и защита на класифицираната информация“ при дирекция „Отбранително - мобилизационна подготовка“ – МВР на длъжност - началник на отдел 02 „Мобилизационна готовност“ при дирекция „Отбранително - мобилизационна подготовка“ – МВР, за неопределено време, считано от 23.12.2020г.

Видно от извадка от Регистър на пенсионерите на националния осигурителен институт (лист 29 от делото) Г. Д. В., ЕГН [ЕГН] е със статус на активен пенсионер към 09.12.2025г., като получава лична пенсия за осигурителен стаж и възраст с начална дата на пенсията 15.08.2015г. Същото се потвърждава и от писмо изх. № 1029-40-5304#1/13.06.2017г. от подуправителя на Националния осигурителен институт до Директора на дирекция „Отбранително – мобилизационна подготовка“ – МВР, а именно, че Г. Д. В., ЕГН [ЕГН] е упражнил правото си на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.69 от КСО с начална дата на пенсията 15.08.2015г.

От правна страна съдът приема:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и в законоустановения срок. Разгледана по същество се явява неоснователна.

При издаването на оспорения акт не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съгласно чл. 108, ал. 1 от ЗДСл служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването с административен акт, който се издава в писмена форма и трябва да съдържа правното основание за прекратяване и придобития ранг на държавна служба, както и дължимите обезщетения. В процесния случай, видно от оспорената заповед са спазени изискванията на чл. 108, ал. 1 ЗДСл. Заповедта е издадена от компетентен орган - министърът на вътрешните работи, който е и орган по назначаването съгласно чл. 158 ЗМВР. Заповедта е в писмена форма и съдържа необходимите реквизити - правното основание за прекратяване на служебното правоотношение, придобитият ранг на държавна служба, дължимите обезщетения.

С оспорената заповед е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя на основание чл. 106, ал. 1, т. 6 ЗДСл. Органът по назначаването може да прекрати едностранно с едномесечно предизвестие служебното правоотношение съгласно чл. 106, ал.1, т. 6 ЗДСл, когато служебното правоотношение е възникнало след като назначеният държавен служител е придобил и упражнил правото си на пенсия за осигурителен стаж и възраст, включително когато е упражнил правото си на пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а от Кодекса за социално осигуряване.

Безспорно по делото се установява, че служебното правоотношение с жалбоподателя за длъжността, от която е освободен - началник на отдел 02 „Мобилизационна готовност“ при дирекция „Отбранително - мобилизационна подготовка“ – МВР е възникнало по силата на Заповед №8121К-11159/15.12.2020г. и е било за неопределено време, считано от 23.12.2020г. Към датата на назначаване на посочената длъжност Г. Д. В., ЕГН [ЕГН] е бил със статус пенсионер, като е получавал лична пенсия за осигурителен стаж и възраст с начална дата на пенсията 15.08.2015г. Предизвестие за прекратяване му е редовно връчено на 16.12.2025г., като едновременно с това, на основание чл.106, ал.4 от ЗДСл е разпоредено да му се изплати обезщетение за неспазения срок на предизвестие в размер на основната месечна заплата. Осъществен и доказан по делото е фактическият състав на чл. 106, ал.1, т.6 от ЗДСл – прекратеното едностранно от органа по назначаване служебно правоотношение е възникнало след като назначеният държавен служител е придобил и упражнил правото си на пенсия за осигурителен стаж и възраст.

Предвид изложеното, жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли, а на ответника да се присъди поисканото юрисконсултско възнаграждение при условията на чл. 143, ал. 3 от АПК, което съдът определя на 105 /сто и пет/ евро на основание чл. 24 от НЗПП, вр. с чл.37 от ЗПП.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 11-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Д. В. срещу Заповед №8121К-13038/16.12.2025г., издадена от Министъра на вътрешните работи, с която е прекратено служебното му правоотношение на основание чл.106, ал.1, т.6 от ЗДСл, т.

ОСЪЖДА Г. Д. В., ЕГН [ЕГН] да заплати на Министерството на вътрешните работи 105 /сто и пет/ евро юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомлението.

СЪДИЯ: